

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL „I. F. AG“ SKUNDO**

2022 m. kovo d. Nr. S- (7-17/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, O. C., išnagrinėjo „I. F. AG“ (toliau – Pareiškėja) 2022-01-06 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, mokesčių administratorius) 2021-12-13 sprendimo Nr. 1A-313 (toliau – Muitinės departamento sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovas A. J. posėdyje 2022-02-15 nuotoliniu būdu dalyvavo. Muitinės departamento atstovas nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja nesutinka su Muitinės departamento sprendimu, Komisijos prašo ginčijamu sprendimu patvirtintą Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2021-09-02 sprendimą Nr. 18KP-17-664 panaikinti.

Muitinės departamentas ginčijamu 2021-12-13 sprendimu Nr. 1A-313 patvirtino Vilniaus TM 2021-09-02 sprendimą Nr. 18KP-17-664. Vilniaus TM sprendimu pripažino Pareiškėją skolininku muitinei už neįvykdytą tranzito procedūrą, vykdytą pagal įformintą tranzito deklaraciją T1 MRN 21LTVK200017DABAA0 (2021-07-14) (toliau – ginčo deklaracija) ir įregistravo Pareiškėjai mokestinę prievolę: 173,00 Eur maitą, 351,00 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), taip pat paskyrė 157,00 Eur baudą.

Nustatyta, kad 2021-07-13 Vilniaus TM Medininkų kelio poste prekei (grynavėslis arklys, svoris – 450 kg), naudojantis Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos (toliau – NTKS) priemonėmis buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal įformintą ginčo tranzito deklaraciją; procedūros vykdytojas – įmonė „I. F. AG“ (Seestrasse 467, 8038 Ciūrichas, Šveicarija) (Pareiškėja). Paskirties muitinės įstaigai Lenkijos Respublikos muitinės postui PL391010 prekė turėjo būti pateikta iki 2021-07-16, tačiau NTKS priemonėmis muitinė negavo patvirtinimo, jog prekė buvo pateikta paskirties įstaigai, todėl, vadovaujantis 2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 95/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – Įgyvendinimo reglamentas), pradėjo tyrimą. Vilniaus TM informavo tranzito procedūros vykdytoją (Pareiškėją), jog neturi informacijos apie deklaruotos procedūros užbaigimą bei prašė pateikti įrodymus, jog prekės buvo išgabentos iš Sąjungos muitų teritorijos. Tranzito procedūros vykdytojas (Pareiškėja) el. paštu informavo muitinę, jog sutinka apmokėti atsiradusią skolą muitinei.

Vilniaus TM minėtu 2021-09-02 sprendimu nusprendė pripažinti, kad dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros pagal įformintą ginčo deklaraciją tranzito procedūros vykdytojui (Pareiškėjai) atsirado minėta mokestinė prievolė.

Ginčijamame sprendime nurodyta, jog Importuojamų prekių muitinės vertės nustatymą reglamentuoja 2013-10-29 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES)

Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), II antraštinės dalies 3 skyrius „Prekių muitinė vertė“, Sutartis dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo (toliau – Sutartis dėl VII straipsnio įgyvendinimo), Įgyvendinimo reglamento II Antraštinė dalis 3 Skyrius, Muitinės departamento direktoriaus 2004-04-28 įsakymu Nr. 1B-431 „Dėl importuotų prekių muitinio įvertinimo kontrolės taisyklių patvirtinimo“ patvirtintos Importuotų prekių muitinio įvertinimo kontrolės taisyklės (toliau – Taisyklės).

Sutarties dėl VII straipsnio įgyvendinimo bendrajame išanginiame komentare nustatyta, kad muitinės vertės nustatymo pagrindas yra „sandorio vertė“; Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalyje taip pat įtvirtinta, jog importuojamų prekių muitinės vertės pagrindas visų pirma yra sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, kuri prireikus patikslinama.

Taisyklių 9 punkte įtvirtinta, jog importuojamų prekių sandorio vertė apskaičiuojama remiantis prekių pirkimo–pardavimo dokumentais, t. y. sąskaitomis faktūromis, sutartimis, transporto paslaugų sąskaitomis faktūromis ir kt. Jeigu prekės gabenamos pirkėjo transportu arba nemokamai, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimo akto 138 straipsnio 3 dalimi, prekių vežimo išlaidos, kurios įskaitomos į importuojamų prekių muitinę vertę, apskaičiuojamos vadovaujantis tos pačios rūšies transporto priemonėms taikomais įprastais tarifais; remiantis Taisyklių 20.1 punkto nuostatomis, deklaruojamai prekių muitinei vertei pagrįsti, muitinei pareikalavus arba asmens iniciatyva, gali būti pateikiama prekių pardavimo sąskaita faktūra (sąskaitos faktūros) ir kitos sąskaitos, susijusios su muitinės vertės elementais (pavyzdžiui, vežimo, krovimo, draudimo išlaidų, mokesčių už patentus ir licencijas, komisinių ir apmokėjimų tarpininkams sąskaitos faktūros), jeigu deklaruojamų prekių muitiniam įvertinimui taikytinas sandorio vertės metodas.

Nagrinėjamu atveju Vilniaus TM konstatavo, jog nebuvo pateikti ginčo prekės pardavimo į Sąjungos muitų teritoriją patvirtinantys dokumentai, todėl prekių muitiniam įvertinimui sandorio vertės metodas netaikytas.

Skundžiamame sprendime pažymėta, kad Muitinės departamentas 2021-11-08 sprendime Nr. 1A-280 dėl trūkumų pašalinimo Pareiškėjai nurodė, kokiais dokumentais galėtų būti grindžiama kaina, sumokėta už ginčo prekę, tačiau centriniam mokesčių administratoriui nebuvo pateikti jokie papildomi dokumentai sandorio vertei pagrįsti, išskyrus sąskaitą, teiktą muitinio įforminimo metu. Taigi mokesčių administratoriui nebuvo pateikti papildomi dokumentai, patvirtinantys, jog sąskaitoje nurodyta kaina yra faktiškai už ginčo prekę sumokėta kaina, be to, nepateikta informacija apie transportavimo išlaidas, kt. sąskaitos, susijusios su muitinės vertės elementais, kaip tai numatyta minėtame Taisyklių 20.1 punkte. Vadinasi, pasak Muitinės departamento, sandorio vertės muitinio įvertinimo metodo prekės muitinei vertei nustatyti Vilniaus TM netaikė pagrįstai.

Remiantis Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 1 dalimi, jeigu prekės muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsniu, ji turi būti nustatoma iš eilės taikant kiekvieną 74 straipsnio 2 dalies punktą nuo a iki d, kol pasiekiamas tas punktas, pagal kurį prekių muitinę vertę įmanoma nustatyti.

Remiantis Įgyvendinimo reglamento 141–143 straipsnio nuostatomis, pagal Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 2 dalies a ir b punktus nustatant importuojamų prekių muitinę vertę, naudojama tapačių arba panašių prekių, kurios parduodamos tuo pačiu apyvartos lygmeniu ir iš esmės tokiais pačiais kiekiais kaip ir vertinamos prekės, sandorio vertė; muitinei vertei pagal Kodekso 74 straipsnio 2 dalies c punktą nustatyti naudojama vieneto kaina yra kaina, už kurią importuotos prekės arba importuotos tapačios ar panašios prekės (tokio pavidalo, kokios jos buvo importuotos) parduodamos Sąjungoje vertinamų prekių importo metu arba maždaug tuo pačiu metu; taikydama Kodekso 74 straipsnio 2 dalies d punktą, muitinė negali reikalauti ar įpareigoti Sąjungos muitų teritorijoje neįsisteigusio asmens pateikti tikrinti arba leisti naudoti visus apskaitos dokumentus ar kitus įrašus, kurių reikia muitinei vertei nustatyti.

Ginčijamame sprendime pažymėta, jog Vilniaus TM konstatavo, kad nėra galimybės pagal kilmės šalį taikyti tapačių ir panašių prekių sandorio verčių, nes Prekių muitinio įvertinimo informacinėje sistemoje (toliau – PREMI IS) nėra duomenų apie tuo pačiu metu tuo pačiu apyvartos lygiu importuotas prekes, kurių kiekis maždaug toks pats kaip ir prekių, kurių muitinė vertė turi būti nustatyta, ir kurių muitiniam įvertinimui yra pripažintas sandorio vertės metodas; vertės, nustatytos pagal prekės vieneto kainą (dedukcinis muitinės vertės nustatymo metodas) nagrinėjamu atveju taikyti taip pat nėra galimybės, nes nepateikti duomenys apie prekių pardavimą Sąjungos muitų teritorijoje; nepateikti duomenys apie prekės pardavimą Sąjungos muitų teritorijoje apskaičiuotosios vertės metodo taikymui.

Muitinės departamento vertinimu, nesant galimybės nustatyti prekės muitinę vertę pirmesniais muitinio įvertinimo metodais, ginčo prekės muitinė vertė buvo pagrįstai nustatyta vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyta, kad jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal 1 dalį, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Sąjungos muitų teritorijoje, t. y. pagal PREMI IS esančias importuotų tapačių ar panašių ne Sąjungos prekių sandorio vertes.

Remiantis Taisyklių 38 punktu, tikrinamų prekių muitinės vertės nustatymui antriniais muitinio įvertinimo metodais muitinės pareigūnas PREMI IS atlieka duomenų analizę ir atrinka tuos sandorius, kurie atitinka tapačių arba panašių prekių reikalavimus. Vadovaujantis Taisyklių 42 punktu, jeigu randami keli tapačių ar panašių prekių sandorio vertės įrašai, tikrinamų prekių muitinės vertės nustatymui antriniais muitinio įvertinimo metodais taikoma mažiausioji iš alternatyvių verčių. Taigi, nustatytoji prekės muitinė vertė (1 500 Eur), remiantis Taisyklių nuostatomis, yra atrinkta iš muitinės turimų duomenų apie kitų importuotojų į Sąjungos muitų teritoriją importuotų tapačių ar panašių prekių sandorio vertes, todėl nuo pastarosios vertės Vilniaus TM teisėtai ir pagrįstai apskaičiavo mokėtinus importo mokesčius.

Pareiškėja skunde Komisijai nurodo, kad sutiko apmokėti atsiradusią skolą muitinei pagal ginčo deklaraciją, tačiau mokesčių administratorius nepagrįstai netaikė sandorio vertės metodo. Pareiškėjos teigimu, ji prašė perskaiciuoti mokesčius pagal *invoice*, kuris buvo pateiktas vežėjo, tačiau skundas visgi netenkintas dėl įrodymų trūkumo.

Pareiškėja teigia, kad susisieki su prekės (grynaveislis arklys) savininku *S. H.*, iš kurio buvo gauti nauji dokumentai: (1) Prekės (grynaveislis arklys) įsigijimo dokumentai (pirkimo–pardavimo sutartis), arklio sveikatos būklė patenkinama, prekės kaina 800 Eur; (2) Veterinarijos klinikos „EQUI VET SERVVIS“ Lenkijoje sveikatos pažyma apie sergantį gyvūną bei jo eutanaziją.

Pareiškėjos nuomone, pirkimo–pardavimo sutartis įrodo, jog sąskaitoje nurodyta kaina yra faktiškai už ginčo prekę sumokėta kaina. Prekę – grynaveislis arklys, svoris 450 kg, šiuo atveju sergantis, šlubuojantis gyvūnas, o panašių ir tapačių prekių metodas taikytinas tik tokios pačios būklės prekėms. Pasak Pareiškėjos, pateikus papildomus dokumentus, mokesčių administratoriaus taikytas tapačių ir panašių prekių sandorio vertės metodas tampa neteisėtas ir nepagrįstas. Pareiškėja su skundu Komisijai pateikė pirkimo–pardavimo sutartį B/N 2021.05.10 ir Lenkijos klinikos „EQUI VET SERWIS“ pažymą B/N 2021.07.27.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento 2021-12-13 sprendimas Nr. 1A-313 naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas byloje kilo dėl Muitinės departamento sprendimo, kuriuo Pareiškėjai nurodyta sumokėti 173 Eur muitą, 351 Eur PVM ir 30 proc. mokesčių dydžio baudą – 157 Eur (173 Eur x 30 proc. + 351 Eur x 30 proc.), mokesčių administratoriui, pirma, nusprendus pripažinti, kad už neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą pagal įformintą ginčo tranzito deklaraciją T1 MRN 21LTVK200017DABAA0 (2021-07-14) atsirado mokestinė prievolė muitinei, o skolininkas muitinei yra procedūros vykdytojas – Pareiškėja. Antra, kadangi nebuvo pateikti ginčo

prekės (grynaveislis arklys, svoris – 450 kg) pardavimo į Sąjungos muitų teritoriją patvirtinantys dokumentai, mokesčių administratoriui ginčo prekės muitiniam įvertinimui netaikius sandorio vertės metodo, o prekės muitinę vertę (1 500 Eur) nustatčius remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Sąjungos muitų teritorijoje, t. y. PREMI IS esančius importuotų tapačių ar panašių ne Sąjungos prekių sandorio vertes.

Muitinės departamentas ginčijamame sprendime ir Vilniaus TM supaprastinto patikrinimo ataskaitoje išsamiai aprašė teisinį Pareiškėjai nurodytos sumokėti mokestinės prievolės apskaičiavimo pagrindą, o Pareiškėja, teikdama skundą Komisijai, nurodė konkrečius nesutikimo su ginčijamu mokesčių administratoriaus sprendimu motyvus, apsprendžiančius šio mokestinio ginčo ribas. Todėl Komisija plačiau šiame sprendime pasisakys dėl Pareiškėjos 2022-01-06 skunde bei Pareiškėjos atstovo mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentuotų nesutikimo su Muitinės departamento sprendimu argumentų.

Nagrinėjamoje byloje, visų pirma, Komisija konstatuoja, jog Pareiškėja (procedūros vykdytojas) neginčija mokesčių administratoriaus nustatytos aplinkybės dėl jos pripažinimo skolininke muitinei už neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą pagal ginčo tranzito deklaraciją.

Nustatyta, kad 2021-07-13 Vilniaus TM Medininkų kelio poste prekei (grynaveislis arklys) buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal ginčo tranzito deklaraciją; procedūros vykdytojas – Pareiškėja. Paskirties muitinės įstaigai Lenkijos Respublikos muitinės postui PL391010 prekė turėjo būti pateikta iki 2021-07-16, tačiau negautas patvirtinimas, jog prekė buvo pateikta paskirties įstaigai. Vilniaus TM paprašė Pareiškėjos (procedūros vykdytojo) pateikti įrodymus, jog prekės buvo išgabentos iš Sąjungos muitų teritorijos. Pareiškėja el. paštu informavo muitinę, jog sutinka apmokėti atsiradusią skolą muitinei už neįvykdytą tranzito procedūrą. Mokesčių administratorius Pareiškėją (procedūros vykdytoją) pripažino skolininke muitinei. Pasak skundžiamo sprendimo, kadangi nebuvo pateikti ginčo prekės pardavimo į Sąjungos muitų teritoriją patvirtinantys dokumentai, Vilniaus TM prekės muitiniam įvertinimui sandorio vertės metodo netaikė, o ginčo prekės muitinę vertę nustatė, vadovaudamasi Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyta, kad jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal 1 dalį, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Sąjungos muitų teritorijoje, t. y. pagal PREMI IS esančias importuotų tapačių ar panašių ne Sąjungos prekių sandorio vertes. Vilniaus TM 2021-09-02 sprendime Nr. 18KP-17-664 paaiškino, kodėl nagrinėjamu atveju (jei prekių muitinė vertė negali būti nustatyta sandorio vertės metodu) nebuvo galimybės ginčo prekės vertės nustatyti taikant Sąjungos muitinę kodekso 74 straipsnio 2 dalies a, b, c ir d punktuose nurodytus metodus. Kaip minėta, Pareiškėja sutiko sumokėti mokestinę prievolę už neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą, tačiau mano, kad nustatant ginčo prekės vertę nepagrįstai netaikytas sandorio vertės metodas.

Pareiškėjos teigimu, ji Muitinės departamento prašė perskaiciuoti mokesčius pagal su skundu pateiktą *invoice* (sąskaita faktūra; siuntėjas – S. H. (Baltarusija); gavėjas – EQUI VET SERVIS (Lenkija); kaina – 800 Eur; arklio vardas (prekė) – GASTAN). Ginčo deklaracijoje (2021-07-14) siuntėjas nurodytas taip pat – S. H., gavėjas – EQUI VET SERVIS, prekė – grynaveislis arklys (čipas 112101400005321). Skundžiamame sprendime tik nurodyta, jog Muitinės departamentui nebuvo pateikti jokie papildomi dokumentai sandorio vertei pagrįsti, išskyrus sąskaitą, teiktą muitinio įforminimo metu. Daugiau joks įvertinimas dėl sprendime minimos sąskaitos nebuvo atliktas ir nenurodyta, kodėl ši sąskaita ginčo atveju nevertintina (ar nelaikytina) kaip įrodymas sandorio vertei pagrįsti. Kadangi Muitinės departamento atstovas Komisijos posėdyje nedalyvavo, o iš ginčijamo sprendimo vienareikšmiškai negalima spręsti, ar jame visgi pasisakyta būtent apie Pareiškėjos teiktą *invoice*, Komisija taip pat negali pasisakyti apie šio dokumento įrodomąją reikšmę ginčo klausimui išspręsti, t. y. įvertinti Muitinės departamento sprendimo pagrįstumą šioje dalyje. Juolab, kad Vilniaus TM sprendime taip pat nėra pasisakyta dėl byloje esančios Pareiškėjos pateiktos sąskaitos faktūros (*invoice*), nepateiktas šio dokumento įvertinimas (jei Vilniaus TM šį dokumentą apskritai vertino). Taigi Komisija nagrinėjamu atveju negali priimti sprendimo iš esmės.

Pareiškėja Komisijai taip pat papildomai pateikė: (1) 2021-05-10 pirkimo pardavimo sutartį, sudarytą tarp *P. C.* (pardavėja) ir *S. H.* (pirkėjas), dėl arklio GASTAN pardavimo, sutartyje nurodyta arklio kaina – 800 Eur; ir (2) Lenkijos klinikos „EQUI VET SERWIS“ 2021-07-27 pažymą, iš kurios matyti, jog arklys GASTAN į kliniką priimtas dėl užpakalinės galūnės tinimo ir dėl negalimumo pasiekti pažeidimo ir jo pašalinti arkliui 2021-07-27 buvo atlikta eutanazija. Pareiškėjos teigimu, šie dokumentai pagrindžia jos skunde išdėstytus argumentus, jog mokesčių administratorius nepagrįstai netaikė sandorio vertės metodo ginčo prekės (arklio) muitinei vertei nustatyti. Pasak Pareiškėjos, nagrinėjamu atveju būtina atsižvelgti į pirkimo pardavimo sutartyje nurodytą arklio kainą (800 Eur) bei įvertinti aplinkybę dėl gyvūno ligos ir jo eutanazijos. Šios aplinkybės, kaip nurodo Pareiškėja, parodo, kad mokesčių administratoriaus taikytas tapačių ir panašių prekių sandorio vertės metodas tampa nepagrįstas, nes šis metodas taikytinas tik tokios pačios būklės prekėms.

Dėl Pareiškėjos Komisijai pateiktų papildomų įrodymų nurodytina, kad pagal MAĮ 153 straipsnio 3 dalies nuostatas mokesčių mokėtojas privalo pateikti centriniam mokesčių administratoriui visus dokumentus ir įrodymus, kuriais grindžia savo nesutikimą su mokesčių administratoriaus sprendimu, nurodytų dokumentų ir įrodymų nepateikęs mokesčių mokėtojas praranda teisę jais remtis tolesnio ginčo nagrinėjimo ikiteisminėje mokestinėje ginčą nagrinėjančioje institucijoje metu, išskyrus atvejus, kai apie negalimumą juos pateikti (nurodant svarbias to priežastis) buvo nurodyta pateiktame mokesčių mokėtojo skunde.

Pareiškėja skunde nurodė, kad pavykus susisiekti su prekės (grynavaislio arklio) savininku, buvo gauti nauji dokumentai. Posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovas paaiškino, jog anksčiau susisiekti su arklio siuntėju (*S. H.*) nepavyko, todėl šie dokumentai teikiami tik Komisijai. Komisijos nuomone, atsižvelgus į tai, kad prekės savininkas gyvena Baltarusijoje, tikėtina, jog Pareiškėjai buvo apsunkinta galimybė su juo susisiekti ir gauti papildomus įrodymus. Todėl Komisija naujai pateiktus dokumentus priima ir prijungia prie bylos.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje pripažįstama, kad Komisijai, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjančiai institucijai, įvertinus ir atsižvelgus į jai naujai pateiktus įrodymus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskūsti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Todėl tikslinga, kad Pareiškėjos naujai pateikti aukščiau nurodyti dokumentai pirmiausiai būtų įvertinti centrinio mokesčių administratoriaus. LVAT, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skūsti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui (2006-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A⁸-738/2006), taip pat, jog šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus (2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A¹¹-180/2005).

LVAT 2018-04-18 sprendime adm. byloje Nr. eA-305-438/2018 pažymėjo, kad vienas iš pagrįstumo aspektų (mokesčių administratoriaus sprendimo), nepriklausomai nuo pareiškėjo skunde nurodytų motyvų, yra nustatymas aplinkybės ar mokesčių administratorius, atlikęs mokestinį patikrinimą, visapusiškai ir objektyviai ištyrė visas svarbias aplinkybes, kurios yra būtinos atitinkamam teisiniui santykiui kvalifikuoti. MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkto paskirtis ir yra ištaisyti tokio pobūdžio klaidas, kurias mokesčių administratorius padarė, atlikdamas mokestinį patikrinimą.

Kadangi mokesčių administratorius pripažįsta Pareiškėją skolininke muitinei (dėl šios aplinkybės ginčo nėra), o Komisijai papildomai pateikti dokumentai (2021-05-10 pirkimo pardavimo sutartis, Lenkijos klinikos „EQUI VET SERWIS“ 2021-07-27 pažyma) gali turėti įtakos sprendžiant dėl juridinę reikšmę turinčios faktinės aplinkybės – sandorio vertės metodo

taikymo / netaikymo prekės (arklio) muitinės vertei nustatyti, todėl būtina užtikrinti Muitinės departamentui galimybę savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai papildomai pateiktus įrodymus, juos įvertinti ir spręsti dėl jų įtakos Pareiškėjos apmokestinimui. Taip pat nagrinėjamu atveju būtina įvertinti ir pasisakyti dėl mokesčių administratoriui jau pateiktos sąskaitos faktūros (invoice) arba argumentuotai atmesti šį įrodymą ir ginčo prekės (grynaveislis arklio) muitinės vertės nustatymo klausimą spręsti iš naujo.

Įvertinusi visas aukščiau nurodytas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad yra pagrindas Muitinės departamento sprendimą panaikinti ir Pareiškėjos skundą gražinti Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2021-12-13 sprendimą Nr. 1A-313 ir Pareiškėjos skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė